

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 10 maja 2016 r.
(OR. en)

8670/16

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0139 (COD)

VISA 130
CODEC 594
COWEB 38
COMIX 342

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 10 maja 2016 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2016) 277 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie (WE)
nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą
posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te,
których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Kosowo*)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2016) 277 final.

Załącznik: COM(2016) 277 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 4.5.2016 r.
COM(2016) 277 final

2016/0139 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu

(Kosowo*)

*Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W dniu 19 stycznia 2012 r. Komisja Europejska rozpoczęła dialog z Kosowem w sprawie liberalizacji reżimu wizowego. W dniu 14 czerwca 2012 r. Komisja przedstawiła Kosowu plan działania, w którym określiła wszystkie przepisy prawne i inne środki, jakie Kosowo musi przyjąć i wdrożyć, aby osiągnąć postępy na drodze do liberalizacji reżimu wizowego. Komisja zobowiązała się, że zaproponuje wprowadzenie ruchu bezwizowego dla obywateli Kosowa na pobyt krótkoterminowy (maksymalnie 90 dni w dowolnym 180-dniowym okresie) w Unii Europejskiej, gdy tylko Kosowo spełni wszystkie wymogi i wprowadzi inne środki określone w planie działania na rzecz liberalizacji reżimu wizowego.

Komisja podkreślała, że niezbędnym elementem poprzedzającym rozpoczęcie dialogu w sprawie liberalizacji reżimu wizowego z Kosowem są wystarczające postępy w zakresie readmisji i reintegracji. Za pomocą szeregu znaczących reform przeprowadzonych od 2011 r. Kosowo poczyniło zadowalające postępy w tworzeniu funkcjonalnych ram politycznych umożliwiających reintegrację osób powracających do Kosowa, tak jak miało to już miejsce w przypadku readmisji. W sporządzanych regularnie sprawozdaniach Komisja kontynuowała monitorowanie i ocenę postępów Kosowa w zakresie poprawy warunków readmisji i skutecznej reintegracji osób powracających.

Plan działania dotyczący liberalizacji reżimu wizowego zawierał dwie sekcje: sekcja I dotyczyła readmisji i reintegracji; sekcja II – czterech odrębnych bloków dialogu wizowego. Cztery bloki planu działania w sprawie wiz obejmowały określone wymagania w zakresie: bezpieczeństwa dokumentów; zarządzania granicami i migracjami, w tym kwestiami azylowymi; porządku publicznego i bezpieczeństwa oraz praw podstawowych związanych ze swobodą przemieszczania się. Kosowo zostało najpierw wezwane do przyjęcia lub zmiany zgodnie z dorobkiem prawnym UE ustawodawstwa, o którym mowa w planie działania, a następnie do jego pełnego wdrożenia.

Komisja przeprowadziła dialog w sprawie wiz z Kosowem w ramach ściślejszych konsultacji z Radą, w szczególności przez zaangażowanie Rady w opracowanie tego planu i przy pełnym udziale ekspertów z państw członkowskich w ocenie postępów Kosowa w realizacji wymogów planu działania.

Dialog w sprawie wiz z Kosowem został przeprowadzony bez uszczerbku dla stanowiska państw członkowskich w sprawie statusu Kosowa¹.

Misja Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie (EULEX KOSOWO), zgodnie ze swoim mandatem², odegrała ważną rolę w monitorowaniu, mentoringu i

¹ Decyzja w sprawie zmiany rozporządzenia 539/2001 i zniesienia przez UE obowiązku wizowego dla obywateli Kosowa nie narusza indywidualnego stanowiska państw członkowskich w sprawie jego statusu.

² Decyzja Rady 2014/349/WPZiB z dnia 12 czerwca 2014 r. zmieniająca wspólne działanie 2008/124/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOWO, Dz.U. L 174 z 13.6.2014, s. 42.

doradztwie dla Kosowa pod względem przyjmowania i wdrażania reform oraz wypełniania wymogów określonych w planie działania. Zasadnicze znaczenie ma skuteczna współpraca Kosowa z misją EULEX, m.in. w zakresie wykonania jej mandatu wykonawczego.

Od chwili rozpoczęcia dialogu wizowego Komisja regularnie przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania na temat oceny spełnienia przez Kosowo wymogów planu działania. Sprawozdania te odnosiły się do wymogów dotyczących readmisji i reintegracji oraz do poszczególnych bloków planu działania dotyczącego wiz. Każde sprawozdanie oparte było na informacjach dostarczonych przez Kosowo; misje oceniające przeprowadzone przez Komisję i ekspertów z państw członkowskich w celu oceny postępów Kosowa w poszczególnych blokach dialogu w sprawie wiz oraz dane dostarczone przez Europol, Frontex, EASO i EULEX.

Komisja przyjęła dotąd cztery sprawozdania dotyczące postępów Kosowa w zakresie dialogu w sprawie wiz – pierwsze w dniu 8 lutego 2013 r.³, drugie – w dniu 24 lipca 2014 r.⁴, trzecie – w dniu 18 grudnia 2015 r.⁵, uzupełnione czwartym przyjętym w dniu dzisiejszym⁶. Sprawozdania te zawierały ocenę postępów poczynionych przez Kosowo pod względem realizacji wymogów planu działania dotyczącego liberalizacji reżimu wizowego, zalecenia skierowane do Kosowa oraz ocenę potencjalnych skutków liberalizacji reżimu wizowego dla migracji i bezpieczeństwa.

W swoim trzecim sprawozdaniu Komisja określiła osiem zaleceń odpowiadających ośmiu pozostałym wymogom planu działania w sprawie wiz, w tym czterem kluczowym priorytetom. Odnotowała w nim, że Kosowo powinno ratyfikować umowę o wytyczeniu granicy z Czarnogórą, zanim jego obywatele otrzymają możliwość bezwizowego wjazdu.

W sprawozdaniu dołączonym do niniejszego wniosku Komisja zauważyła, że Kosowo podjęło ważne kroki w kierunku wypełnienia obowiązku ratyfikacji umowy o przebiegu granicy z Czarnogórą i osiągnęło wystarczające wyniki pod względem zwalczania przestępczości zorganizowanej i korupcji.

Na podstawie tej oceny i biorąc pod uwagę wyniki stałego monitorowania oraz sprawozdawczości, prowadzonych od momentu rozpoczęcia dialogu w sprawie liberalizacji reżimu wizowego z Kosowem, Komisja potwierdza, że **Kosowo spełniło wymogi planu działania dotyczącego liberalizacji reżimu wizowego**, zakładając, iż do dnia przyjęcia niniejszego wniosku przez Parlament Europejski i Radę Kosowo ratyfikuje umowę o przebiegu granicy z Czarnogórą i poprawi wyniki zwalczania przestępczości zorganizowanej i korupcji.

Biorąc pod uwagę wszystkie kryteria, które należy wziąć pod uwagę przy określaniu – w indywidualnych przypadkach – państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu lub są z niego zwolnieni, jak określono w art. -1 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 (wprowadzonym rozporządzeniem (UE) nr 509/2014), Komisja postanowiła przedstawić wniosek ustawodawczy w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 539/2001

³ COM(2013) 66 final.

⁴ COM(2014) 488 final.

⁵ COM(2015) 906 final oraz SWD(2015) 706 final.

⁶ COM(2016) 276 final.

polegającej na przeniesieniu Kosowa z załącznika I część 2 do załącznika II część 4 tego rozporządzenia. Jak wskazano w planie działania, zmiana ta dotyczy jedynie obywateli Kosowa, którzy są posiadaczami paszportów biometrycznych wydanych zgodnie z normami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) oraz unijnymi normami dotyczącymi zabezpieczeń i danych biometrycznych w dokumentach podróży⁷.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 zawiera wykaz państw trzecich, których obywatele muszą posiadać wizę podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, oraz państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu. Rozporządzenie (WE) nr 539/2001 jest stosowane przez wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem Irlandii i Zjednoczonego Królestwa, jak również przez Islandię, Liechtenstein, Norwegię i Szwajcarię. Rozporządzenie to jest częścią wspólnej unijnej polityki wizowej w przypadku krótkich pobytów wynoszących do 90 dni w dowolnym 180-dniowym okresie.

Kosowo jest obecnie wymienione w części 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 539/2001, tj. wśród tych jednostek oraz władz terytorialnych, które nie są uznawane jako państwa przez co najmniej jedno państwo członkowskie. Osoby należące do tych jednostek są zobowiązane do posiadania wizy przy wjeździe na terytorium państw członkowskich UE.

Rozporządzenie (WE) nr 539/2001 zostało ostatnio zmienione rozporządzeniem (UE) nr 259/2014⁸, kiedy to Mołdawia została przeniesiona do wykazu państw zwolnionych z obowiązku wizowego po pomyślnym wykonaniu planu działania dotyczącego liberalizacji reżimu wizowego, oraz rozporządzeniem (UE) nr 509/2014⁹, gdy w wyniku okresowego przeglądu wykazów wizowych pięć krajów Karaibów¹⁰ i jedenaście krajów Pacyfiku¹¹, jak również Kolumbia, Peru i Zjednoczone Emiraty Arabskie zostały zwolnione z obowiązku wizowego – z zastrzeżeniem zawarcia przez każde z tych państw umów o zniesieniu wiz z UE. W dniach 9 marca 2016 r. i 20 kwietnia 2016 r. Komisja przedstawiła wnioski dotyczące zmiany rozporządzenia (WE) nr 539/2001 polegającej na przeniesieniu – odpowiednio – Gruzji¹² i Ukrainy¹³ do wykazu państw objętych ruchem bezwizowym.

Kryteria, które należy uwzględnić przy określaniu – na podstawie oceny poszczególnych przypadków – państw trzecich, których obywatele objęci są obowiązkiem wizowym lub są

⁷ W szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie, Dz.U. L 385 z 29.12.2004, s. 1.

⁸ Rozporządzenie (UE) nr 259/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 kwietnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, Dz.U. L 105 z 8.4.2014, s. 9.

⁹ Rozporządzenie (UE) nr 509/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 67.

¹⁰ Dominika, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Trynidad i Tobago.

¹¹ Kiribati, Wyspy Marshalla, Mikronezja, Nauru, Palau, Samoa, Wyspy Salomona, Timor Wschodni, Tonga, Tuvalu, Vanuatu.

¹² COM(2016) 142 final.

¹³ COM(2016) 236 final.

zwolnieni z tego obowiązku, są określone w art. -1 rozporządzenia (WE) nr 539/2001. Odnoszą się one do „nielegalnej imigracji, porządku oraz bezpieczeństwa publicznego, korzyści gospodarczych, w szczególności w zakresie turystyki i handlu zagranicznego, oraz do stosunków Unii z danymi państwami trzecimi, w tym w szczególności w zakresie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, a także do skutków spójności regionalnej i wzajemności”¹⁴. Należy zwrócić szczególną uwagę na zabezpieczenie dokumentów podróży wydawanych przez te państwa trzecie.

Kosowo zwolniło już wszystkich obywateli UE z obowiązku wizowego na pobyt wynoszący do 90 dni w okresie 6 miesięcy. W przypadku cofnięcia tej decyzji lub nadużycia systemu bezwizowego mogą zostać uruchomione mechanizmy wzajemności i mechanizmy zawieszające rozporządzeniem (WE) nr 539/2001, zmienionym rozporządzeniem xxx.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

W dniu 6 kwietnia 2016 r. Komisja zaproponowała ustanowienie unijnego systemu wjazdu/wyjazdu (EES) w celu wzmocnienia zewnętrznej granicy strefy Schengen¹⁵. Główne cele tego wniosku to poprawa jakości kontroli granicznej dla obywateli państw trzecich oraz zapewnienie systematycznej i wiarygodnej identyfikacji osób nadmiernie przedłużających pobyt. Przyszły EES będzie zatem ważnym elementem zapewniającym legalne korzystanie z bezwizowych pobytów w strefie Schengen przez obywateli państw trzecich oraz przyczyniającym się do zapobiegania nielegalnej migracji z krajów objętych ruchem bezwizowym.

Ponadto w komunikacie na ten temat z dnia 6 kwietnia 2016 r.¹⁶ Komisja ogłosiła, że oceni konieczność, wykonalność i proporcjonalność stworzenia unijnego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS). Komisja zobowiązała się do zbadania jeszcze w 2016 r., czy taki alternatywny poziom kontroli obywateli podróżujących bez wiz jest wykonalny i proporcjonalny i czy faktycznie przyczyni się do utrzymania i wzmocnienia bezpieczeństwa w strefie Schengen.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Ponieważ wniosek wprowadzi zmianę wspólnej polityki wizowej UE, podstawą prawną wniosku jest art. 77 ust. 2 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Proponowane rozporządzenie będzie stanowiło rozwinięcie dorobku Schengen.

¹⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu.

¹⁵ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich Unii Europejskiej oraz określające warunki dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu na potrzeby ścigania, COM(2016) 194 final.

¹⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady: „Sprawniejsze i bardziej inteligentne systemy informacyjne do celów zarządzania granicami i zapewnienia bezpieczeństwa”, COM(2016) 205 final.

- **Pomocniczość, proporcjonalność i wybór instrumentu**

Ponieważ rozporządzenie (WE) nr 539/2001 jest unijnym aktem prawnym, może zostać zmienione jedynie w drodze równoważnego aktu prawnego. Państwa członkowskie nie są w stanie osiągnąć odnośnego celu polityki, działając pojedynczo. Nie istnieją inne (nielegislacyjne) możliwości osiągnięcia tego celu.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Przeprowadzono zwykłe rozmowy z państwami członkowskimi w ramach grupy roboczej Rady ds. Bałkanów Zachodnich (COWEB), jak również zwykłe kontakty z Parlamentem Europejskim na temat liberalizacji reżimu wizowego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja zebrała kompleksowe dane dotyczące wykonania przez Kosowo wszystkich wymogów planu działania dotyczącego liberalizacji reżimu wizowego. Czwartemu sprawozdaniu Komisji towarzyszy dokument roboczy służb Komisji przedstawiający potencjalne skutki dla migracji i bezpieczeństwa wynikające z liberalizacji reżimu wizowego dla Kosowa, a także zestaw środków, które Kosowo wdrożyło od grudnia 2015 r., aby uniknąć kryzysu związanego z nielegalną migracją¹⁷.

- **Ocena skutków**

W powyższym dokumencie roboczym Komisja przedstawiła zaktualizowaną analizę i informacje statystyczne na temat potencjalnych skutków dla migracji i bezpieczeństwa wynikających z liberalizacji reżimu wizowego dla obywateli Kosowa, a także zestaw środków, które Kosowo wdrożyło od grudnia 2015 r., aby zapobiec kryzysowi związanemu z nielegalną migracją, w oparciu o dane udostępnione przez odpowiednie agencje UE oraz inne zainteresowane strony. Dalsza ocena skutków nie jest konieczna.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma negatywnego wpływu na ochronę praw podstawowych w Unii Europejskiej. Spełnienie kryteriów planu działania dotyczącego liberalizacji reżimu wizowego pozwoli poprawić ochronę praw człowieka w Kosowie.

4. WPLYW NA BUDŻET

Nie dotyczy.

¹⁷ SWD(2016) 160 final.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Zmienione rozporządzenie będzie bezpośrednio stosowane począwszy od jego daty wejścia w życie i będzie wdrażane bezpośrednio przez państwa członkowskie. Nie jest konieczny plan wdrożenia.

Komisja będzie nadal aktywnie monitorować proces ratyfikacji przez Kosowo jego umowy o przebiegu granicy z Czarnogórą i jego osiągnięcia w walce z przestępczością zorganizowaną i korupcją.

Wdrażanie przez Kosowo wszystkich wymogów określonych w czterech blokach planu działania dotyczącego liberalizacji reżimu wizowego, jak również powrotu i readmisji, będzie monitorowane w ramach poliberalizacyjnego mechanizmu monitorowania¹⁸, procesu stabilizacji i stowarzyszenia oraz, w razie potrzeby, za pomocą doraźnych mechanizmów monitorowania. Kosowo powinno zagwarantować utrzymanie skutecznych środków, aby zapobiec nadużyciom systemu bezwizowego. Kosowo powinno między innymi zorganizować ukierunkowane kampanie informacyjne wyjaśniające prawa i obowiązki wynikające z podróży bezwizowych do strefy Schengen oraz przepisy regulujące dostęp do rynku pracy UE. Komisja będzie nadal monitorować wypełnianie przez Kosowo wymogów planu działania na rzecz liberalizacji reżimu wizowego i dołoży wszelkich starań, aby wesprzeć Kosowo w tym procesie.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Rozporządzenie (WE) nr 539/2001 zostanie zmienione, a Kosowo zostanie przeniesione z załącznika I część 2 (wykaz państw objętych obowiązkiem wizowym) do załącznika II część 4 (wykaz państw zwolnionych z obowiązku wizowego). Zostanie dodany przypis stanowiący, że zwolnienie z obowiązku wizowego będzie ograniczone do posiadaczy paszportów biometrycznych wydanych zgodnie z normami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) oraz unijnymi normami dotyczącymi zabezpieczeń i danych biometrycznych w dokumentach podróży (rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004).

¹⁸ Oświadczenie Komisji w sprawie mechanizmu monitorowania z dnia 8 listopada 2010 r. – 2010/0137 (COD).

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu

(Kosowo*)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001¹⁹ zawiera wykaz państw trzecich, których obywatele muszą posiadać wizę podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, oraz państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu. Treść wykazów państw trzecich w załącznikach I i II powinna pozostawać w zgodności z kryteriami określonymi w tym rozporządzeniu. Państwa trzecie, w przypadku których nastąpiła zmiana sytuacji pod względem tych kryteriów, powinny zostać przeniesione z jednego załącznika do drugiego, stosownie do sytuacji.
- (2) Kryteria, które należy uwzględnić przy określaniu – na podstawie oceny poszczególnych przypadków – państw trzecich, których obywatele objęci są obowiązkiem wizowym lub są zwolnieni z tego obowiązku, są określone w art. -1 rozporządzenia (WE) nr 539/2001. Odnoszą się one do „nielegalnej imigracji, porządku oraz bezpieczeństwa publicznego, korzyści gospodarczych, w szczególności w zakresie turystyki i handlu zagranicznego, oraz do stosunków Unii z danymi państwami trzecimi, w tym w szczególności w zakresie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, a także do skutków spójności regionalnej i wzajemności”.

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

¹⁹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1.

- (3) [Kosowo spełniło wymogi planu działania dotyczącego liberalizacji reżimu wizowego. Na podstawie tej oceny i przy uwzględnieniu wszystkich kryteriów wymienionych w art. -1 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 należy zwolnić obywateli Kosowa z obowiązku wizowego podczas podróży na terytorium państw członkowskich.]
- (4) Należy zatem przenieść Kosowo z części 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 do załącznika II część 4. Zniesienie wiz powinno dotyczyć jedynie posiadaczy paszportów biometrycznych wydanych zgodnie z normami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) i rozporządzeniem Rady (WE) nr 2252/2004²⁰.
- (5) Zwolnienie z obowiązku wizowego jest uzależnione od dalszej realizacji wymogów planu działania dotyczącego liberalizacji reżimu wizowego. Komisja będzie uważnie śledzić realizację tych wymagań w ramach mechanizmu poliberalizacyjnego. Zwolnienie z obowiązku wizowego może zostać zawieszane przez UE zgodnie z mechanizmem zawieszającym ustanowionym w art. 1a rozporządzenia (WE) nr 539/2001, zmienionym rozporządzeniem xxx, w przypadku spełnienia warunków określonych w tym artykule.
- (6) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE²¹. Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (7) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE²². Irlandia nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (8) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, wchodzących w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE²³.
- (9) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we

²⁰ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie, Dz.U. L 385 z 29.12.2004, s. 1.

²¹ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen, Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

²² Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen, Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

²³ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, wchodzących w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE²⁴.

- (10) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, wchodzących w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE²⁵,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 539/2001 wprowadza się następujące zmiany:

a) W załączniku I część 2 („PODMIOTY ORAZ WŁADZE TERYTORIALNE, KTÓRE NIE SĄ UZNAWANE JAKO PAŃSTWA PRZEZ PRZYNAJMNIEJ JEDNO PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE”) skreśla się odniesienie do Kosowa w rozumieniu rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

b) w załączniku II część 4 („PODMIOTY ORAZ WŁADZE TERYTORIALNE, KTÓRE NIE SĄ UZNAWANE JAKO PAŃSTWA PRZEZ PRZYNAJMNIEJ JEDNO PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE”) dodaje się następujące odniesienie:

„Kosowo* (**)”

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

** Zwolnienie z obowiązku wizowego ma zastosowanie wyłącznie do posiadaczy paszportów biometrycznych wydanych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr

²⁴ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

²⁵ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób, Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie, Dz.U. L 385 z 29.12.2004, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*